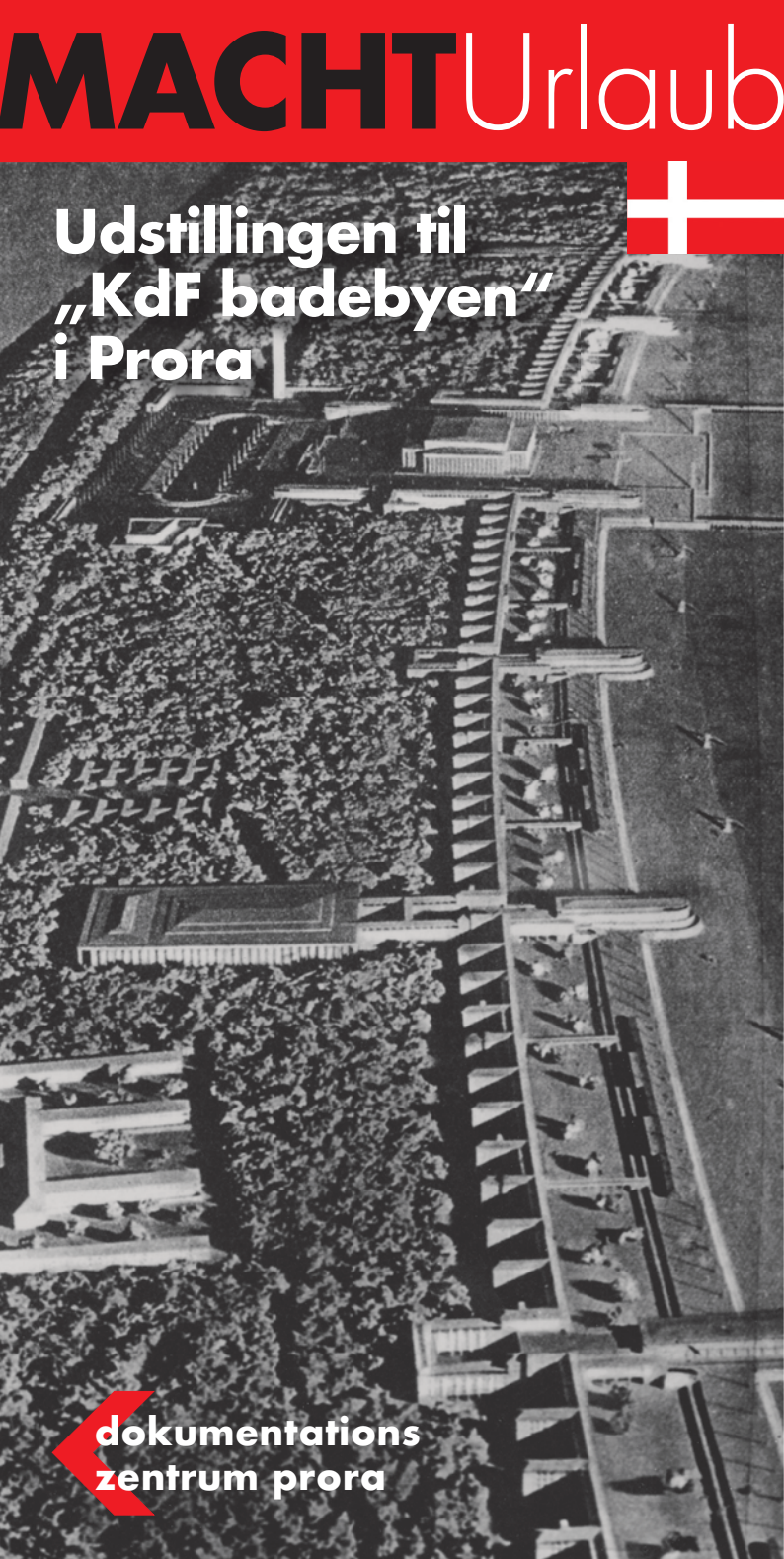

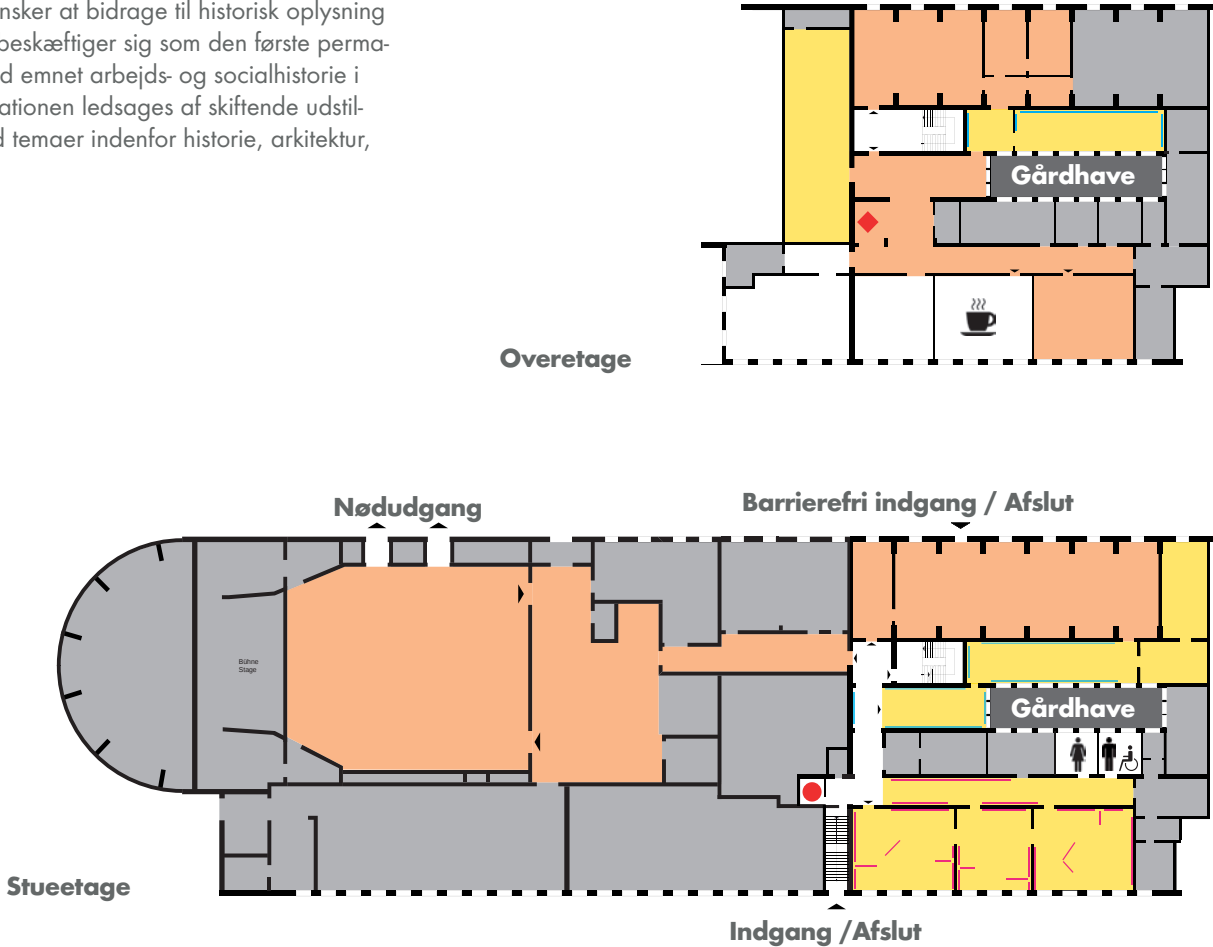
Udstillingen til „KdF badebyen“ i Prora

Prora Dokumentationscenter

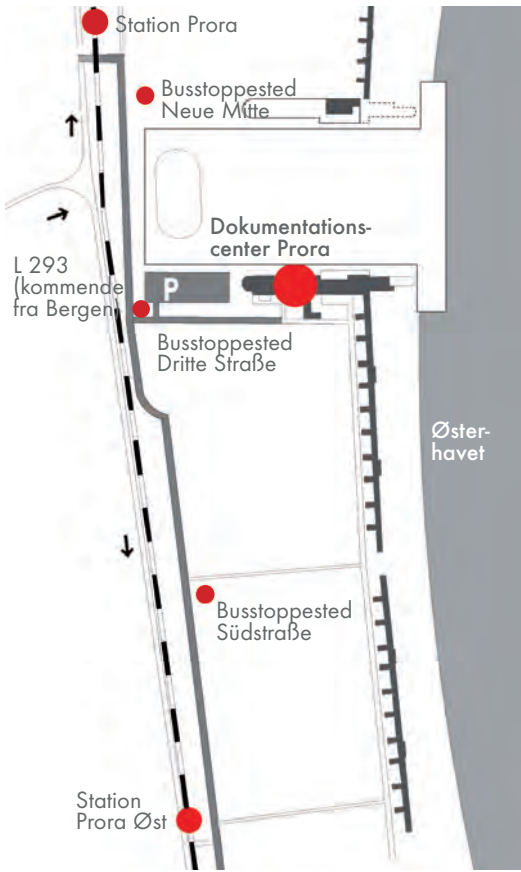
Den permanente udstilling MACHTUrlaub („MACHTUrlaub“ kan både betyde „Tag på ferie“ og spille på ordet „Macht“, som kan oversættes til „magt“ eller „autoritet“), der har været vist siden 2004, dokumenterer anlæggets bygge- og anvendeshistorie. Baggrunden for projektet og dets udnyttelse af den nationalsocialistiske propaganda samt de regionale omgivelser på det tidspunkt bliver tematiseret. En anden del af udstillingen integrerer anlæggets historie i nationalsocialismens arbejds- og socialhistorie. Ud fra det nationalsocialistiske samfundsmodel „Volksgemeinschaft“ vises et omfattende panorama af arbejds- og livsverdenen i „Det Tredje Rige“. Udover talrige billede- og tekstdokumenter viser lyd- og filmsekvenser, hvordan regimet havde tænkt sig at forme „Volksgemeinschaft“; en dokumentarisk ledsagefilm samt interaktive digitale mediestationer er en del af udstillingen. Denne har en tæt forbindelse til dens ustillingssted, det tidligere „KdF-Bad“ Prora, hvor den ønsker at bidrage til historisk oplysning og politisk uddannelse. Den beskæftiger sig som den første permanente udstilling i Tyskland med emnet arbejds- og socialhistorie i „Det Tredje Rige“. Dokumentation ledsages af skiftende udstillinger og arrangementer med temaer indenfor historie, arkitektur, kunst, natur og politik.

Legende

- Særudstilling
- Permanent udstilling MACHTUrlaub
- Checkout
- Mødested for guidede ture

Prora Documentation Center, 2019

Prora dokumentationscenter

Dritte Straße 4 (Block 3) · 18609 Prora/Rügen · Tyskland
Tel. +49 (0)38393 13991

Åbningstider

Januar, Februar: dagligt 10.00-16.00
Marts - Oktober: dagligt 10.00 - 18.00
November: dagligt 10.00-16.00
December: varierer, information på hjemmesiden

Daglige ture

Mulige afgifter november - februar
henvises til hjemmesiden eller ring.

Kontor i Berlin

Tel. +49/(0)30 27594166 · Fax +49/(0)30 27594167

www.prora.eu · info@prora.eu
www.facebook.com/DokumentationszentrumProra

„KdF-Bad der Zwanzigtausend“ i Prora/Rügen

Det cirka 4,7 km lange anlæg „KdF-Seebad Rügen“ blev bygget på vegne af NS-organisationen „Kraft durch Freude“ (styrke gennem glæde, KdF) mellem 1936 og 1939 og blev i store dele færdiggjort. Arkitekten Clemens Klotz planlagde langs kystlinjen otte sovebygninger, hver 500 meter lange blokke. I dag står der tre af dem syd for den planlagte, ubebyggede festplads og to i nord, med ruiner af to yderligere blokke tilsluttet der. Anlægget er, sammen med Reichsparteitagsgelände i Nürnberg, den største sammenhængende arkitektoniske arv fra nazitiden og er i dag fredet.

Allerede i 1936 havde Hitler krævet, at anlægget i Prora også skulle kunne bruges som lazaret i krigstilfælde. I 1939, med krigens begyndelse, blev arbejdet i Prora indstillet, og arbejderne

„KdF-Seebad Rügen“, arkitektonisk perspektiv baseret på design af Clemens Klotz, 1936

blev blandt andet overført til raketforsøgsområdet Peenemünde, hvor ballistiske raketter („V 2“) blev udviklet. Anlægget forblev ufuldstændigt, og Prora blev aldrig brugt som „KdF-Bad“. Dele af anlægget fungerede som træningsområde for politibataljoner fra 1940 til 1942, og der blev derefter uddannet „Marine-Nachrichtenhelferinnen“, det vil sige kvinder, der arbejdede i den tyske flådes efterretnings- og efterretnings tjeneste under Anden Verdenskrig. Tvunget arbejdskraft og krigsfanger blev brugt i Prora til udvidelsesarbejder; selv på dette erklærede sted for glæde og rekreation var der ofre for tyranniet.

Anlægget i Prora var en løfte fra det nazistiske regime: 20.000 mennesker skulle holde ferie her. I sin monumentalitet er det et socialhistorisk vigtigt vidnesbyrd om regimets forsøg på at pacificere arbejderne, hvis partier og organisationer blev ødelagt i 1933, og vinde dem for krigs-, livsrum- og racepolitikken. De ledende nazistiske funktionærer understregede, at „folkets nerver“ skulle styrkes til den næste krig. „KdF-Bad der Zwanzigtausend“ er også et byggehistorisk interessant eksempel på brugen af modernistisk arkitektur under nazismen, en byggestil der dengang officielt var forbudt. Området var under DDR-tiden et militært lukket område. Det tjente som kaserne for Nationale Volksarmee (NVA) og til uddannelse af forskellige hærenheder. Derudover blev der brugt byggesoldater (Militærtjeneste uden våben) her. Med genforeningen i 1990 blev det en Bundeswehr-station, og efter deres tilbagetrækning blev Prora først åbnet for offentligheden i 1991.

„Deutsche Arbeitsfront“ (DAF) og NS-Gemeinschaft „Kraft durch Freude“ (KdF)

„Deutsche Arbeitsfront“ trådte i stedet for de fagforeninger, der blev voldeligt opløst den 2. maj 1933, og tjente udtrykkeligt ikke til at varetage arbejderne økonomiske og sociale interesser: „Det høje mål for Arbeitsfront er opdragelse af alle tyskere i arbejdsmarkedet til nationalsocialistisk overbevisning,“ som lederen af Arbeitsfront, Robert Ley, formulerede det. Arbeitsfront overtog fagforeningernes beslaglagte formue og medlemmer og blev derved den rigeste og største NS-masseorganisation. NS-Gemeinschaft „Kraft durch Freude“ blev grundlagt inden for rammerne af DAF i november 1933 og havde til opgave at tage sig af arbejderne fritid i „Tredje Rige“. Til dette formål skulle der også være store projekter, såsom en flåde af „KdF-ferieskibe“, „KdF-Wagen“ – Volkswagen – og også „KdF-Seebad Rügen“, som skulle være en prototype for yderligere fire bade. KdF-organisationen var med sine fritidstilbud den mest populære og succesrige gren af DAF. „KdF-Seebad“ var indtil 1939 – ligesom „KdF-Wagen“ – et væsentligt element i regimets sociale propaganda. Betegnende nok fandt

grundstensnedlæggelsen i Prora sted på tredje årsdagen for „stormen på fagforeningerne“, den 2. maj 1936. Badeanlægget og Volkswagen blev kun propagandistisk, aldrig som sociale goder. Med krigens begyndelse i 1939 blev hele KdF-organisationen og dens faciliteter gjort tilgængelige for krigen.

Nye skibe af KdF „Robert Ley“ og „Wilhelm Gustloff“, 1939

Et monument over tidsperioden

I den tyske erindringskultur er det hidtil primært NS-regimets forbrydelser, der er blevet fremhævet. Beskæftigelsen med regimets løfter og tilbud – den tilsyneladende klasseløse „Volksgemeinschaft“, deltagelse i kultur, rejser, forbrug, teknik og motorisering – er dog undværlig for forståelsen af perioden. Først kombinationen af den glitrende facade og de ufattelige voldshandlinger, af modernitet og barbari, giver et billede af „Det Tredje Rige“, som kan forstås af kommende generationer.

Mere end et halvt århundrede efter krigens afslutning holder myten om de angiveligt gode sider, de sociale fremskridt i „Det Tredje Rige“, sig stadig. Prora er det sted, hvor denne stadig virkende myte arkitektonisk monumentaliseres. Denne myte svarer dog ikke til den sociale virkelighed i det nationalsocialistiske samfund, der var præget af social ulighed og eksklusion af hele befolkningsgrupper. Ideologien om „Volksgemeinschaft“ påkaldte et racemæssigt og politisk homogent samfund, der som tilhængere skulle være trofaste og lydige overfor „Führer“ og derefter have ret til sociale ydelser, såsom ferie i Prora. Det trækker ikke fra autenticiteten af stedet, at Prora som „KdF-Seebad“ ikke blev taget i brug på grund af den krig, som blev startet og derefter tabt af NS-regimet. Det har siden 1936 været et konstant emne for propagandaen om de sociale løfter, som regimet lovede for fremtiden. Gennem nutidige renoveringsprocesser forsvinder mange historiske spor. Derfor bliver den historiske kontekstualisering gennem et dokumentationscenter endnu vigtigere.

KdF reklameplakat fra 1939. I baggrunden Proras bygninger